

## ปัจจัยกำหนดความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

### Determinant Factors of Success Startup Entrepreneurs

Received: November 07, 2020

Revised: February 22, 2021

Accepted: April 21, 2021

สุกฤตา สุวรรณภักดี<sup>1</sup> สุดสันต์ สุทธิพิศาล<sup>2</sup>

สุรีย์พร เกียรติเฉลิมพร<sup>3</sup> และณัฐนันท์ ธรรมนิจุล<sup>4</sup>

Sukritta Suwannakrit, Sutsan Suttipisan,

Sureeporn Kiatchalermporn, and Nattananth Thamanijakul

#### บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ที่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย ซึ่งเป็นโครงการภายใต้การดูแลของธนาคารออมสิน จำนวนทั้งหมด 689 ราย ในช่วงเดือนธันวาคม 2560 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย แล้วทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุเชิงชั้น

ผลการศึกษาพบว่า องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การสามารถร่วมทำนายความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ได้ร้อยละ 60.1

**คำสำคัญ:** วิสาหกิจเริ่มต้น นวัตกรรมองค์การ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ความสำเร็จในการประกอบกิจการ

<sup>1</sup> ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; Advisor, Faculty of Business Administration, Kasem Bundit University, Email: sukritta.su@gmail.com

<sup>2</sup> ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; Director of Doctor of Philosophy in Hospitality and Tourism Management, Kasem Bundit University, Email: sutsans@gmail.com

<sup>3</sup> รองคณบดีอาวุโสคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; Associate Dean, Faculty of Business Administration, Kasem Bundit University, Email: sureeporn.kia@kbu.ac.th

<sup>4</sup> อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; Lecturer, Faculty of Law, Kasem Bundit University, Email: nattananth.th@gmail.com

---

ABSTRACT

This research paper aimed to study the effects of Government Support, Knowledge of Entrepreneur, Capital Assessment Competencies, and Organization Innovation on Success Factors of Startup Entrepreneur. Quantitative method and hierarchical regression analysis have been employed to analyze the data from 689 participants in the Startup Entrepreneur Promoting Project by The Government Savings Bank, during December 2017 until December 2018.

The research findings showed Knowledge of Entrepreneur, Capital Assessment Competencies, and Organization Innovation effect to the success of Startup Entrepreneur significantly ( $p < 0.05$ ). Knowledge of Entrepreneur, Capital Assessment Competencies and Organization Innovation were good predictors for success of Startup Entrepreneur. Variables accounted for 60.1% of total variance in success of Startup Entrepreneur.

**Keywords:** Startup, Organization Innovation, Knowledge of Entrepreneur, Government Support, Success Factors

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมารัฐบาลให้ความสำคัญกับวิสาหกิจเริ่มต้นในฐานะรากฐานของเศรษฐกิจใหม่ โดยมีผู้ประกอบการที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นผู้ขับเคลื่อนร่วมกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการประกอบการ (กรมประชาสัมพันธ์, 2559) ด้วยการมุ่งเน้นพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยส่งผ่านคุณค่าที่แท้จริง ตรงกับความต้องการ เพื่อให้คุณภาพชีวิตของผู้บริโภคดีขึ้น ด้วยบริการที่รวดเร็วและมีราคาถูกลง (สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่, 2559)

ภายใต้วิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศ และการเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจให้กับกลุ่มประเทศอาเซียน รัฐบาลได้กำหนดมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น เพื่อเร่งสร้างผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นให้เป็นนักรบเศรษฐกิจยุคใหม่ (New Economic Warrior : NEW) โดยมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาวิสาหกิจเริ่มต้น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้วิสาหกิจเริ่มต้นสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มมากขึ้น 2) การส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเป็นเจ้าของกิจการ (Entrepreneurship) 3) การสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้นให้มีความพร้อมในการทำธุรกิจเชิงพาณิชย์ และ 4) การบูรณาการความร่วมมือระหว่าง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2559)

นอกจากมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ในการส่งเสริมองค์ความรู้ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อให้ผู้ประกอบการรายใหม่มีความพร้อมในการทำธุรกิจแล้ว ผู้ประกอบการยังจำเป็นต้องพัฒนานวัตกรรมทั้งในด้านแนวคิดและเทคโนโลยี (Barari, 2015) เพื่อกำหนดกลยุทธ์และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กร (Kim & Mauborgne, 2005) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรขนาดเล็กที่มีทรัพยากรจำกัด (Van de Vrande, De Jong, Vanhaverbeke, & De Rochemont, 2009) ผู้ประกอบการยิ่งต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานวัตกรรมขององค์กรมากยิ่งขึ้น เพื่อให้องค์กรสามารถแข่งขัน และประสบความสำเร็จได้ในระยะยาว

ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินของรัฐ สังกัดกระทรวงการคลัง รับนโยบายในการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย ได้จัดโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย กำหนดอบรมให้ความรู้ การเป็นผู้ประกอบการเริ่มต้นในปี 2560-2561 โดยมีจำนวนผู้เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 689 คน ในประเด็น ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ และนวัตกรรมองค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการเริ่มต้น ซึ่งคาดว่า ผลจากการอบรมเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะในการเป็นผู้ประกอบการ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการเริ่มต้นที่ประสบความสำเร็จได้ในอนาคต

จากที่กล่าวมาข้างต้นการศึกษาปัจจัยกำหนดความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจเริ่มต้น และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจฐานราก รวมถึงการพัฒนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทยให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน นวัตกรรมองค์กร และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น
2. เพื่อศึกษาอำนาจทำนายของปัจจัยทำนาย ได้แก่ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์กร กับความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

## นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของธุรกิจหรือผู้ที่คิดริเริ่มจัดตั้งธุรกิจขึ้นมาเป็นของตนเองโดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

วิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการประกอบธุรกิจที่ผู้ประกอบการสามารถทำซ้ำ และขยายตัวได้อย่างไม่มีขีดจำกัด มุ่งเน้นแก้ไขข้อบกพร่องของธุรกิจด้วยการสร้างผลิตภัณฑ์และบริการที่ตอบสนอง ตรงความต้องการของผู้บริโภค

ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น หมายถึง การที่ผู้ประกอบการสามารถประกอบการอย่างต่อเนื่อง และสามารถขยายธุรกิจให้เติบโตต่อไปได้

มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ หมายถึง กฎ ข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับและโครงการต่าง ๆ ที่หน่วยงานสนับสนุน และส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการเพื่อผู้ประกอบการโดยเฉพาะ

องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สาระ ข้อมูล แนวคิดและหลักการของการเป็นผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการตลาดผลิตภัณฑ์ การให้บริการทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการขาย ตลอดจนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลถึงความสำเร็จในการประกอบการ

ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน หมายถึง การที่ผู้ประกอบการสามารถนำเงินลงทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอกเพื่อการประกอบการ ซึ่งเกิดจากการได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาธุรกิจ วิธีการกำหนดแผนธุรกิจที่ส่งผลต่อกำไรจากการประกอบการ รวมถึงการกำหนดรูปแบบธุรกิจที่ชัดเจน มีความเป็นไปได้ ส่งผลถึงโอกาสประสบความสำเร็จในการประกอบการ

นวัตกรรมองค์การ หมายถึง การประยุกต์ความคิดในการพยายามสร้างคุณค่าให้กับธุรกิจ โดยการปรับเปลี่ยน (Transform) หรือการกำหนดใหม่ (Disrupt) เกี่ยวกับแนวความคิดในการทำงาน วิธีการทำงาน กำหนดเป็นแนวความคิดใหม่ วิธีการทำงานใหม่ที่แตกต่าง อาจเป็นบางส่วนในกระบวนการทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งกระบวนการทำงานในด้านการจัดการ กลยุทธ์ธุรกิจ และพฤติกรรม

## ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน นวัตกรรมองค์การ และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นที่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย ซึ่งเป็นโครงการภายใต้การดูแลของธนาคารออมสิน จำนวนทั้งหมด 689 ราย

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา เก็บข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม 2560 ถึงเดือนธันวาคม 2561

## แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

**ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น:** ธุรกิจคือ องค์การที่ดำเนินงานในการผลิตสินค้า หรือบริการเพื่อมุ่งหวังผลกำไร (Straub & Attner, 1994) ผู้ประกอบการจึงต้องทุ่มเทเวลาและความพยายาม เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจชี้วัดได้จากประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบต่อสังคม หรือแม้แต่การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Isaac, Masoud, Samad, & Abdullah, 2016) ทั้งนี้ การที่ผลกำไรขององค์การเพิ่มขึ้นไม่ได้เป็นเพียงผลของการขยายตลาด หากแต่แสดงถึงกระบวนการภายในขององค์การที่มีศักยภาพที่จะเติบโตและขยายธุรกิจต่อไปในอนาคต (Radzi, Nor, & Ali, 2017)

**มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ:** การสนับสนุนจากภาครัฐช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยสมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (2559) ได้เสนอให้ภาครัฐเร่งดำเนินนโยบายที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศเอื้อต่อการพัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup Ecosystem) อันเนื่องมาจาก 1) กฎหมายและระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนและรองรับธุรกิจรูปแบบใหม่ 2) การขาดเครื่องมือในการทำธุรกิจที่เป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ และ 3) การขาดนโยบายสนับสนุนการเร่งเติบโตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นหลายรายเลือกจดทะเบียนการค้าในต่างประเทศ ที่มีเครื่องมือและมาตรการที่เอื้ออำนวยมากกว่า รวมถึงข้อเรียกร้องอื่น ๆ เช่น การให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ช่องทางการสื่อสาร พื้นที่แลกเปลี่ยน ช่องทางการตลาด รวมถึงหน่วยงานที่สามารถให้คำปรึกษาสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นโดยเฉพาะ เป็นต้น

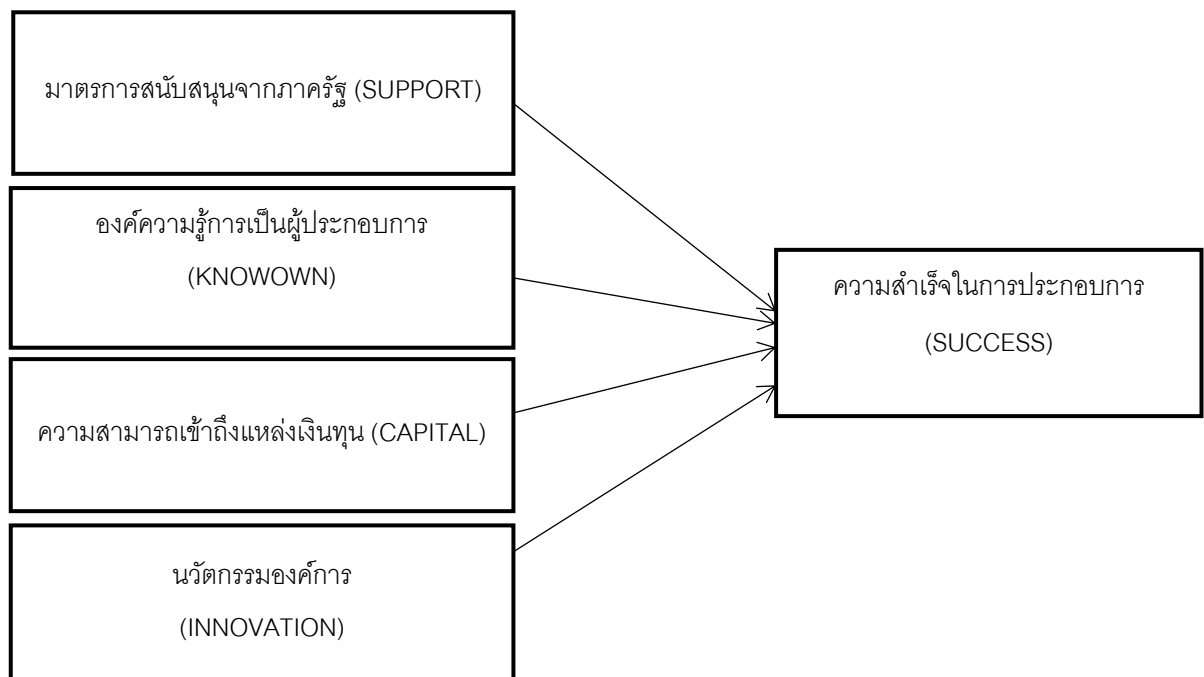
**องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ** เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ โดย Danial (1961) เสนอว่า การวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพขององค์การ ประกอบด้วย ความมุ่งมั่น ภูมิปัญญา การเรียนรู้ตลอดชีวิต ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มนุษย์สัมพันธ์ และทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ และ การบริหารเวลา เช่นเดียวกับ นุตประวีณ์ เลิศกาญจน์วดี และคณะ (2554) และนวรรตน์ ชนาพรธน (2550) ที่มีความเห็นตรงกันว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จต้องมีความมุ่งมั่น ความสามารถในการบริหารจัดการ และความเป็นนักขาย ตลอดจนความใส่ใจใฝ่เรียนรู้ทั้งจากประสบการณ์ในอดีตของตนเอง และผู้อื่น รวมถึงทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการตัดสินใจในการดำเนินงานเพื่อนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จ

**ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน:** เงินทุนเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างธุรกิจ (Schumpeter, 1934) ความยากในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจึงถือเป็นอุปสรรคอันดับแรกของการเป็นผู้ประกอบการ (Kouriloff, 2000; Choo & Wong, 2006) เนื่องจากธนาคารซึ่งเป็นผู้ให้กู้รายสำคัญต้องประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยเงินกู้ (Husain, 2003) ผู้กู้จึงต้องเข้าใจถึงเงื่อนไขการกู้ยืม เช่น การมีหลักทรัพย์ที่มั่นคง หรือ ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ ขณะที่ผู้ให้กู้ต้องทำความเข้าใจในธุรกิจและกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน รวมถึงพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสมกับลูกค้า เพื่อรองรับการดำเนินงาน

ที่แตกต่างกัน (Marcusevans Conferences, 2008) ขณะเดียวกันก็ช่วยลดความเสี่ยงให้กับผู้ให้กู้ลงได้  
ส่วนหนึ่ง (Vietnam Financial Review, 2008)

**นวัตกรรมองค์กร** ช่วยให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (Kim & Mauborgne, 2005)  
ทำให้องค์กรมีการเติบโต มีผลประกอบการที่ดี เพิ่มผลกำไร รวมถึงความอยู่รอดในระยะยาวขององค์กร  
(Jiménez-Jiménez & Sanz-Valle, 2011; Naala, Nordin, & Omar, 2017; Pletcher & Mann, 2013)  
นวัตกรรมองค์กรจะมีความสำคัญอย่างมากในองค์กรขนาดเล็กที่มีทรัพยากรจำกัด (Van de Vrande,  
et al., 2009) โดยนวัตกรรมองค์กรเป็นได้ทั้งสิ่งประดิษฐ์และแนวคิดที่ช่วยบริหารจัดการองค์กรให้ดีขึ้น  
(Barari, 2015)

### กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

## สมมติฐานของการวิจัย

1. มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

2. มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การสามารถร่วมทำนายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้

## ระเบียบวิธีวิจัย

1. งานวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นที่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย ภายใต้การดูแลของธนาคารออมสิน จำนวนทั้งหมด 689 ราย ในช่วง เดือนธันวาคม 2560 ถึง เดือนธันวาคม 2561 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย แล้วทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุเชิงชั้น

2. ขั้นตอนการวิจัย เริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น รวมทั้งตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยได้สังเคราะห์แนวคิดจากทฤษฎีและผลการทบทวนวรรณกรรมมาเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษา

3. เครื่องมือการวิจัย ใช้แบบสอบถาม ที่ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งปลายเปิดและปลายปิด ซึ่งเป็นผลจากการประยุกต์งานวิจัยในอดีต และพัฒนาจากนิยามจริงของตัวแปรในกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนด ทำการทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรกลุ่มอื่นจำนวน 40 คนที่มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับประชากรในโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) พบว่า มาตรฐานโดยรวมนี้อาจมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค อยู่ระหว่าง 0.719 - 0.938 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูงสามารถนำไปใช้เพื่อเก็บข้อมูลต่อได้

### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2) สถิติอนุมาน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุเชิงชั้น (Hierarchical Regression Analysis) เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของตัวแปรประกอบแต่ละชุดของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

ตัวแปรอิสระ คือ

ชุดที่ 1 มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ได้แก่ การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ (ENTRAIN) ช่องทางการตลาด (CHANNEL) และ แรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี (TPRVILE)

ชุดที่ 2 องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การตลาด (MCONTENT) การบริการ (SERVICES) และการบริหารจัดการ (MANAGE)

ชุดที่ 3 ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ได้แก่ ที่ปรึกษาทางธุรกิจ (BCONSULT) แผนธุรกิจ (BPLAN) และ รูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ (BMODEL)

ชุดที่ 4 นวัตกรรมองค์การ ได้แก่ การจัดการ (MNGINNOV) กลยุทธ์ธุรกิจ (BUSINNOV) และพฤติกรรม (EHINNOV)

### สมมติฐานการศึกษา

1. ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ขึ้นอยู่กับ 1) มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ได้แก่ การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ช่องทางการตลาด และ แรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี

2. ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ขึ้นอยู่กับ 1) มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ 2) องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การตลาด การบริการ และการบริหารจัดการ

3. ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ขึ้นอยู่กับ 1) มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ 2) องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ 3) ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ได้แก่ ที่ปรึกษาทางธุรกิจ แผนธุรกิจ และ รูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ

4. ความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ขึ้นอยู่กับ 1) มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ 2) องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ 3) ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และ 4) นวัตกรรมองค์การ ได้แก่ การจัดการ กลยุทธ์ธุรกิจ และพฤติกรรม

### สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ ในโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นของประเทศไทย ภายใต้การดูแลของธนาคารออมสินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.2) ส่วนมากมีอายุระหว่าง 42-49 ปี (ร้อยละ 28.4) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 26-33 ปี (ร้อยละ 26.4) และ 34-41 ปี (ร้อยละ 25.5) ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน ต่อมาคือ ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 10.6) และ ช่วงอายุ 20-25 ปี (ร้อยละ 9.0) ขณะที่ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 0.1)



สถานภาพสมรสของผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 53.2) รองลงมา คือ สถานภาพโสด (ร้อยละ 41.0) มีเพียงร้อยละ 5.8 เท่านั้น ที่มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.4) รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 25.6 และ 20.6 ตามลำดับ) และสุดท้ายคือ การศึกษาในระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 0.4)

ประมาณ 1 ใน 3 ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 20,001-40,000 บาท (ร้อยละ 31.3) รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 40,001-60,000 บาท (ร้อยละ 19.4) ต่อมา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาทและ 100,001 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 17.7) สุดท้าย คือ มีรายได้ต่อเดือน 80,001-100,000 บาท (ร้อยละ 7.5) และ 60,001-80,000 บาท (ร้อยละ 6.4) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นกว่าครึ่งหนึ่ง มีประสบการณ์ในการประกอบการมาก่อนเข้าร่วมโครงการ (ร้อยละ 58.4) โดยเฉลี่ยดำเนินการมาแล้วประมาณ 8 ปี ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการที่ร้านค้าในบ้านพักอาศัยของตนเอง (ร้อยละ 57.8) รองลงมาคือ การทำธุรกิจออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ (ร้อยละ 19.5) และ ช่องทางอื่น ๆ เช่น ตลาดนัด แผงลอย เป็นต้น (ร้อยละ 11.5) ขณะที่ ร้อยละ 10 ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด ดำเนินกิจการในห้างสรรพสินค้า เช่น เทสโก โลตัส (ร้อยละ 3.8) งานแสดงสินค้า เช่น งานแสดงสินค้า OTOP (ร้อยละ 3.8) และร้านสะดวกซื้อ เช่น 7-Eleven (ร้อยละ 2.0) ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ประกอบกิจการ ณ สนามบิน เช่น สนามบินสุวรรณภูมิ (ร้อยละ 0.9) และร้านสหกรณ์ในสถานที่ราชการ (ร้อยละ 0.7)

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

รายการ	Mean	S.D	แปลผล
มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ	4.31	0.58	มาก
องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ	4.26	0.64	มาก
ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน	4.27	0.56	มาก
นวัตกรรมองค์การ	4.25	0.66	มาก
ความสำเร็จในการประกอบการ	4.33	0.61	มาก

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นต่อทุกปัจจัยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความสำเร็จในการประกอบการ

มากที่สุด รองลงมา คือ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ และความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ต่อมาคือ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ และสุดท้ายคือ นวัตกรรมองค์การ

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตัวแปร มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นตัวแปรอิสระชุดแรกที่เข้าสู่การวิเคราะห์ ต่อมาคือ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การ ตามลำดับ โดยได้กำหนดลำดับความสำคัญตามหลักความเป็นเหตุและผล (Order of Causality) ตามแนวทางการปฏิบัติของธนาคารออมสิน อันมีมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น เพื่อเร่งสร้างผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นให้เป็นนักรบเศรษฐกิจยุคใหม่ (New Economic Warrior : NEW) ของรัฐบาลเป็นพื้นฐาน มีผลการการวิเคราะห์ ดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น

ตัวแปร	แบบจำลอง 1	แบบจำลอง 2	แบบจำลอง 3	แบบจำลอง 4
<b>มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ</b>				
การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ	.241 (5.510)*	.093 (2.540)*	.046 (1.249)	.025 (.730)
ช่องทางการตลาด	.186 (4.908)*	.063(1.957)	.032 (.988)	.005 (.164)
แรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี	.118 (3.233)*	.080 (2.679)*	.047 (1.561)	.047 (1.697)
<b>องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ</b>				
การตลาด		.129 (3.240)*	.111 (2.818)*	.070 (1.875)
การบริการ		.102 (2.296)*	.082 (1.868)	.013 (.322)
การบริหารจัดการ		.304 (7.409)*	.277 (6.809)*	.153 (3.866)*
<b>ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน</b>				
ที่ปรึกษาทางธุรกิจ			.017 (.392)	.002 (.058)
แผนธุรกิจ			-.011 (-.259)	.003 (.074)
รูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ			.192 (4.452)*	.121 (2.973)*
<b>นวัตกรรมองค์การ</b>				
การจัดการ				.077 (1.783)
กลยุทธ์ธุรกิจ				.192 (4.815)*
พฤติกรรม				.116 (2.516)*
<b>ค่าคงที่</b>	<b>1.994 (13.020)*</b>	<b>1.029 (7.539)*</b>	<b>.924 (6.594)*</b>	<b>.803 (6.159)*</b>
R <sup>2</sup>	.270	.513	.533	.601
Delta R <sup>2</sup>		.243	.020	.068
SEE	.521	.427	.419	.388
F	84.279	119.615	86.042	84.783
Sig. F.	.000	.000	.000	.000

หมายเหตุ: ในวงเล็บ คือ ค่า t ตัวเข้ม คือ ค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p < 0.05$ )\*

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ ตามแบบจำลอง 1 พบว่า ตัวแปรมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น โดยสามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ได้ร้อยละ 27.0 ( $R^2 = 0.270$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F = 84.279$ ,  $p = 0.000$ ) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น พบว่า การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ( $Beta = 0.241$ ) มีค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์มากที่สุด รองลงมา คือ ช่องทางการตลาด ( $Beta = 0.186$ ) และแรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี ( $Beta = 0.118$ ) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเขียนเป็นสมการถดถอยได้ ดังนี้

$$SUCCESS = 1.994 + 0.241 \text{ ENTRAIN} + 0.186 \text{ CHANNEL} + 0.118 \text{ TPRIVILE}$$

การวิเคราะห์องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการในแบบจำลอง 2 พบว่า มาตรฐานการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ได้ร้อยละ 51.3 ( $R^2 = 0.513$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F = 119.615$ ,  $p = 0.000$ ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.3 ( $\Delta R^2 = 0.243$ ) แสดงว่า ตัวแปรองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 24.3 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น พบว่า องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น มากที่สุด ประกอบด้วย การบริหารจัดการ ( $Beta = 0.304$ ) การตลาด ( $Beta = 0.129$ ) และ การบริการ ( $Beta = 0.102$ ) รองลงมา คือ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ประกอบด้วย การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ( $Beta = 0.093$ ) แรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี ( $Beta = 0.080$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ด้านช่องทางการตลาด ( $Beta = 0.063$ ) นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยแบบจำลอง 2 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ ดังนี้

$$SUCCESS = 1.029 + 0.093 \text{ ENTRAIN} + 0.063 \text{ CHANNEL} + 0.080 \text{ TPRIVILE} \\ + 0.129 \text{ MCONTENT} + 0.102 \text{ SERVICES} + 0.304 \text{ MANAGE}$$

เมื่อนำตัวแปรความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน เข้ามาวิเคราะห์ในแบบจำลอง 3 พบว่า มาตรฐานการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ และความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ได้ร้อยละ 53.3 ( $R^2 = 0.533$ )

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F = 86.042$ ,  $p = 0.000$ ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.00 ( $\Delta R^2 = 0.020$ ) แสดงว่า ตัวแปรการเป็นผู้ประกอบการ สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้นได้อีกร้อยละ 2.00 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น พบว่า องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการ ( $Beta = 0.277$ ) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น มากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ด้านรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ ( $Beta = 0.192$ ) และด้านการตลาด ( $Beta = 0.111$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ ที่ประกอบด้วย การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ( $Beta = 0.046$ ) ด้านช่องทางการตลาด ( $Beta = 0.032$ ) แรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษี ( $Beta = 0.047$ ) ตัวแปรองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการด้านการบริการ ( $Beta = 0.082$ ) ตัวแปรความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านที่ปรึกษาทางธุรกิจ ( $Beta = 0.017$ ) และแผนธุรกิจ ( $Beta = -0.011$ ) นั้น ไม่มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยแบบจำลอง 3 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SUCCESS} = & 0.924 + 0.046 \text{ ENTRAIN} + 0.032 \text{ CHANNEL} + 0.047 \text{ TPRIVILE} \\ & + 0.111 \text{ MCONTENT} + 0.082 \text{ SERVICES} + 0.277 \text{ MANAGE} \\ & + 0.017 \text{ BCONSULT} - 0.011 \text{ BPLAN} + 0.192 \text{ BMODEL} \end{aligned}$$

เมื่อเพิ่มตัวแปรนวัตกรรมองค์การตามแบบจำลอง 4 พบว่า มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมองค์การ สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ได้ร้อยละ 60.1 ( $R^2 = 0.601$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $F = 84.783$ ,  $p = 0.000$ ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.80 ( $\Delta R^2 = 0.068$ ) แสดงว่า ตัวแปรนวัตกรรมองค์การ สามารถอธิบายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้นได้อีกร้อยละ 6.80 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น พบว่า นวัตกรรมองค์การ ด้านกลยุทธ์ธุรกิจ ( $Beta = 0.192$ ) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น มากที่สุด รองลงมา คือ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ด้าน การบริหารจัดการ ( $Beta = 0.153$ ) ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ด้านรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ ( $Beta = 0.121$ ) และ นวัตกรรมองค์การ ด้านพฤติกรรม ( $Beta = 0.116$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐทุกด้าน องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ ด้านการตลาด และการบริการ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ด้านที่ปรึกษา

ธุรกิจ และดำเนินแผนธุรกิจ รวมถึง นวัตกรรมองค์การ ด้านการจัดการ นั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถเขียนสมการถดถอยได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SUCCESS} = & 0.803 + 0.025 \text{ ENTRAIN} + 0.005 \text{ CHANNEL} + 0.047 \text{ TPRIVILE} \\ & + 0.070 \text{ MCONTENT} + 0.013 \text{ SERVICES} + 0.153 \text{ MANAGE} \\ & + 0.002 \text{ BCONSULT} + 0.003 \text{ BPLAN} + 0.121 \text{ BMODEL} \\ & + 0.077 \text{ MNGINNOV} + 0.192 \text{ BUSINNOV} + 0.116 \text{ BEHINNOV} \end{aligned}$$

### การอภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ปัจจัยทำนายทั้ง 4 ตัวสามารถร่วมทำนายความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้ร้อยละ 60.1 ( $R^2 = 0.601$ ) (ตาราง 2) ซึ่งลำดับการเข้าทำนายของปัจจัยทำนายพิจารณาจากแนวทางการปฏิบัติของโครงการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ของประเทศไทย ภายใต้การดูแลของธนาคารออมสิน โดยมีลำดับดังนี้

เมื่อเริ่มต้นการวิเคราะห์ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวก และสามารถทำนายกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้มากที่สุด ร้อยละ 27.0 ( $R^2 = 0.270$ ) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้ความรู้การเป็นผู้ประกอบการที่จำเป็นต้องมีทักษะสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ทักษะที่จำเป็นต่อการก่อตั้งธุรกิจและการพัฒนาธุรกิจใหม่ (Honig, 2004) 2) การสร้างเสริมความสามารถของผู้ประกอบการในการแสวงหาโอกาสใหม่ ๆ การประเมินโอกาส รวมทั้งการสร้างและพัฒนาธุรกิจให้เจริญเติบโต (De Tienne & Chandler, 2004) และ 3) การส่งเสริมทัศนคติและพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ (Peterman & Kennedy, 2003) ซึ่งถือเป็นองค์ความรู้สำคัญที่รัฐสามารถผลักดันให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ต่อมาคือช่องทางตลาดที่สอดคล้องกับความเห็นของผู้ประกอบการที่ให้ความสำคัญกับการตลาดบนช่องทางออนไลน์ ตลอดจนการสร้างพันธมิตรทางการค้าเพื่อขยายช่องทางตลาดทั้งต้นน้ำและปลายน้ำให้กับตนเอง สุดท้ายคือ มาตรการสนับสนุนในด้านแรงจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และภาษีที่มีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้อยที่สุดแต่เป็นประเด็นสำคัญที่ผู้ประกอบการมักกล่าวถึงในการสัมภาษณ์ รวมถึงสอดคล้องกับรายงานของ สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (2559) ที่เสนอว่า รัฐควรเร่งดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนและไม่รองรับธุรกิจรูปแบบใหม่อย่างเร่งด่วน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นจดทะเบียนการค้าและลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

เมื่อเพิ่มปัจจัยที่สอง คือ องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการพบว่า มีอิทธิพลเชิงบวกและสามารถทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 51.3 ( $R^2 = 0.513$ ) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการเป็นตัวแปรเดียวที่ยังคงมีผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของ

ผู้ประกอบการเมื่อนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสู่การวิเคราะห์ (แบบจำลอง 4) สอดคล้องกับความเห็นของผู้ประกอบการที่ให้ความสนใจกับพื้นฐานในการบริหารองค์การในการวางแผนด้านการเงิน การตลาด และการดำเนินงานทั่วไปในระดับสูง ทั้งนี้ ผลการศึกษาของ พิชญา มัชฌิมศรัทธา (2554) พบว่าผู้ประกอบการที่มีทักษะจะสามารถจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งทรัพยากรมนุษย์ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ในแบบจำลองที่ 2 นั้น มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐได้ลดบทบาทลง โดยเฉพาะปัจจัยด้านช่องทางการตลาดที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการอย่างครบถ้วน ย่อมสามารถจัดหาช่องทางการตลาด รวมถึงเครือข่ายในการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการได้ด้วยตนเอง และลดการพึ่งพาช่องทางการตลาดจากภาครัฐลง

ปัจจัยทำนายตัวที่สาม คือ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีอิทธิพลเชิงบวกและสามารถทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 53.3 ( $R^2 = 0.533$ ) โดยตัวแปรรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจเป็นเพียงตัวแปรเดียวในชุดตัวแปรความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะแนวทางในการเข้าถึงสินเชื่อรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการได้รับสินเชื่อวิสาหกิจเริ่มต้นที่มีนวัตกรรม กลไกสินเชื่อเพื่อการเริ่มต้นธุรกิจ ตลอดจนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนให้กับธุรกิจใหม่ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความสนใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ตลอดจนพยายามทำความเข้าใจถึงกลไกและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของแหล่งเงินทุน ซึ่งผู้กู้และผู้ให้กู้จำเป็นต้องประสานประโยชน์ร่วมกัน ทั้งผู้กู้ที่ต้องเข้าใจถึงเงื่อนไขการกู้ยืม เช่น การมีหลักทรัพย์ที่มั่นคง หรือ ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ ขณะที่ผู้ให้กู้ต้องทำความเข้าใจในธุรกิจและกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน รวมถึงพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสมกับลูกค้า เพื่อรองรับการดำเนินงานที่แตกต่างกัน (Marcusevans Conferences, 2008) นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า การเพิ่มขึ้นของความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทำให้องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการลดบทบาทลง โดยเฉพาะด้านการบริการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นที่เข้าร่วมโครงการนั้นสามารถมองเห็นโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากการดำเนินธุรกิจแบบใหม่ เช่น การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การหาผู้ร่วมลงทุน หรือการขยายโอกาสผ่านช่องทางออนไลน์ ผู้ประกอบการจึงมุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการ และการตลาด จึงทำให้การบริการลดบทบาทลงจนที่ไม่มีนัยสำคัญในที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ มีองค์ความรู้ของการเป็นผู้ประกอบการ และสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมนำองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้จากโครงการไปพัฒนาเป็นนวัตกรรมองค์การต่อไป ดังนั้น ปัจจัยทำนายตัวสุดท้าย คือ นวัตกรรมองค์การที่มีอิทธิพลเชิงบวกและสามารถทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 60.1 ( $R^2 = 0.601$ ) โดยผลการวิเคราะห์พบว่า นวัตกรรมองค์การในด้านกลยุทธ์ธุรกิจเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับความสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะการขายสินค้าบนโลกออนไลน์ และความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับองค์กร รวมถึงการปรับปรุงตลาด และขยายฐานลูกค้าใหม่ให้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาในอดีตที่พบว่า นวัตกรรมขององค์กรถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ให้กลายเป็นสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่าและมีความโดดเด่น (Bullinger, Bannert, & Brunswiker, 2007) และมีส่วนสนับสนุนให้องค์กรเติบโต มีผลประกอบการที่ดี มีความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มผลกำไร รวมถึงความอยู่รอดในระยะยาวขององค์กร (Jiménez-Jiménez & Sanz-Valle, 2011; Pletcher & Mann, 2013)

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในแบบจำลองที่ 3 และ 4 เมื่อมีการเพิ่มชุดตัวแปรการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมขององค์กรแล้ว กลับพบว่า มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐลดบทบาทของเงินไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นนั้นได้รับการพัฒนาศักยภาพจากโครงการจนสามารถบริหารจัดการองค์กรได้ด้วยตนเอง จึงไม่จำเป็นต้องพึ่งพานโยบายหรือการสนับสนุนจากภาครัฐอีกต่อไป

ขณะเดียวกัน การที่ตัวแปรความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมขององค์กร เมื่อนำเข้าร่วมทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ในแต่ละแบบจำลองสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นเพิ่มขึ้นได้เพียงเล็กน้อย มิได้หมายความว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพในการทำนาย เพียงแต่ไม่เพิ่มประสิทธิภาพการทำนายเมื่อร่วมทำนายกับตัวแปรอื่น ๆ ทั้งนี้ตัวแปรทำนายทั้ง 2 ตัว อาจมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านตัวแปรอื่น เช่นเดียวกับการลดบทบาทของตัวแปรมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐที่อาจมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านตัวแปรอื่นเช่นเดียวกัน ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวเป็นลักษณะของการวิเคราะห์ถดถอย

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. ผลการวิเคราะห์ พบว่า มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวก และสามารถทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นได้มากที่สุดซึ่งเมื่อนำมาผนวกเข้ากับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรการ และนโยบายต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ตลอดจน ให้ความสำคัญกับนโยบาย มาตรการ หรือสวัสดิการแห่งรัฐที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจเริ่มต้น ของประเทศ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของประเทศไทย รวมถึงให้ความสำคัญในด้านการดำเนินช่องทางการตลาด เช่น การจับคู่ธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนจัดอบรม เสริมสร้างความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น การอบรมช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านเว็บไซต์โซเชียลมีเดีย หรือ อีเบย์ การศึกษาด้านโลจิสติกส์ รวมถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้นและพร้อมที่จะแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริการ การบริหารจัดการ และความรู้ด้านการตลาด โดยจัดหาวิทยากรที่มีประสบการณ์การทำงานในด้านนั้น ๆ รวมถึงมีความคลุกคลี และเข้าใจในสภาพบริบทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ วิสาหกิจเริ่มต้น ซึ่งมีข้อจำกัดด้านการบริหาร และทรัพยากรที่แตกต่างจากรุจกิจทั่วไป นอกจากนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการศึกษาเชิงทฤษฎี ร่วมกับการฝึกปฏิบัติจริง ในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการ หรือผู้เข้ารับการอบรม เข้าใจถึงวิธีการประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ศึกษาไปในสถานการณ์หรือบริบทจริงทางธุรกิจ

3. นวัตกรรมองค์การเป็นตัวแปรสุดท้ายที่นำเข้าสู่แบบจำลอง และส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นเช่นเดียวกับตัวแปรอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นวัตกรรมด้านกลยุทธ์ธุรกิจ ซึ่งถือเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดทิศทางและความสำเร็จในการแข่งขันขององค์การ รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งความรู้ เช่น การฝึกอบรมจากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) ร่วมกับการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมไปปรับใช้กับธุรกิจ และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่า การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีความเสี่ยงและต้นทุนต่ำถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเริ่มต้นธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ด้วยเหตุนี้ รัฐบาล สถาบันการเงิน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานโยบายหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น ขาดสินทรัพย์ในการค้ำประกัน ได้มีโอกาสในการได้รับการสนับสนุน และเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบการเงินที่มีศักยภาพ ขณะเดียวกันเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงให้กับสถาบันหรือหน่วยงานที่ให้กู้ยืม รัฐบาลควรร่วมกับสถาบันและหน่วยงานทางการเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้ ตลอดจนติดตามให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด

### ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ประกอบการรายย่อยของประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศสิงคโปร์ หรือ เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยให้ความสำคัญกับการศึกษานโยบาย กฎหมาย มาตรการ เกณฑ์การพิจารณา กลไกการพิจารณา ตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณา เพื่อให้ทราบถึงข้อดี



และข้อเสียของมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐและนำไปเป็นแนวทางแก้ไขมาตรการสนับสนุน นโยบาย กฎหมาย และเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

2. ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อจัดทำแผนธุรกิจหรือแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปขยายผลในเชิงปฏิบัติได้ทันที

### เอกสารอ้างอิง

- กรมประชาสัมพันธ์. (2559). ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ของสตาร์ทอัพไทย. *จดหมายข่าวรัฐบาลเพื่อประชาชน*, 2(27), 1.
- นวรรตน์ ชนาพรณ. (2550). *การศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินงาน ภูมิความรู้ความชำนาญ เชาว์เชิงปฏิบัติ และความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นุตประวีร์ เลิศกาญจนวดี และคณะ. (2554). *ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- พิชญา มัชฌิมศรัทธา. (2554). *บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิมพ์นารา หิรัญกุล. (2564). บทบาทของหลักประกันในการขอสินเชื่อ ในภาคธนาคารยุคใหม่. สืบค้นเมื่อ 26 เมษายน 2564 จาก <https://www.krungsri.com/th/research/research-intelligence/ri-collateral-2021>.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่. (2559). *รายงานการศึกษาปัจจัย และข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนา Startup Ecosystem ในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2563, จาก <https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=sites&srcid=ZnRpa20uY29tfGRlYW9rbXxneDoxOTBmYjBJNGI2NDYwYmNh>
- สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2559). *การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นแห่งชาติครั้งที่ 1/2559*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2563, จาก [https://www1.mof.go.th/home/Press\\_release/News2016/041.pdf](https://www1.mof.go.th/home/Press_release/News2016/041.pdf)
- Barari, R. (2015). The effect role of knowledge management on organizational innovation in University of Iran. *International Journal of Educational and Psychological Researches*, 1(2), 87-95.

- Bullinger, H. J., Bannert, M., & Brunswicker, S. (2007). Managing innovation capability in SMEs: The Fraunhofer three-stage approach. *Tech Monitor*, 5, 17-27.
- Burnett, (2010). *Getting in shape for the "Long Run"*. Retrieved April 9, 2010, from <http://www.choosealbany.com/news/SBDA%20programs.pdf>
- Choo, S., & Wong, M. (2006). Entrepreneurial intention: triggers and barriers to new venture creations in Singapore. *Singapore Management Review*, 28(2), 47-64.
- De Tienne, D. R., & Chandler, G. N. (2004). Opportunity identification and its role in the entrepreneurial classroom: A pedagogical approach and empirical test. *Academy of Management Learning & Education*, 3(3), 242-257.
- Honig, B. (2004). Entrepreneurship education: Toward a model of contingency-based business planning. *Academy of Management Learning & Education*, 3(3), 258-273.
- Husain, I. (2003). *Banking sector: Developments, challenges and opportunities*. Retrieved December 8, 2008, from [http://www.ishrathusain.com/speeches/financialsector/2003/Banking\\_Sector\\_development\\_challenges\\_and\\_Opportunities.pdf](http://www.ishrathusain.com/speeches/financialsector/2003/Banking_Sector_development_challenges_and_Opportunities.pdf)
- Isaac, O., Masoud, Y., Samad, S., & Abdullah, Z. (2016). The mediating effect of strategic implementation between strategy formulation and organizational performance within government institutions in Yemen. *Research Journal of Applied Sciences*, 11(10), 1002-1013.
- Jiménez-Jiménez, D., & Sanz-Valle, R. (2011). Innovation, organizational learning, and performance. *Journal of Business Research*, 64(4), 408-417.
- Kim, W. C., & Mauborgne, R. (2005). *Blue Ocean Strategy: How to Create Uncontested Market Space and Make the Competition Irrelevant*. Boston, MA: Harvard Business School.
- Kouriloff, M. (2000). Exploring perceptions of a priori barriers to entrepreneurship: A multidisciplinary approach. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 25(2), 59-80.
- Marcusevans Conferences. (2008). 3rd. annual SME banking & financing: A step forward. Retrieved October 15, 2008, from <http://www.micpa.com.my/micpamember/document/SME2008.pdf>
- Naala, M. I. N., Nordin, N., & Omar, W. A. W. (2017). Innovation capability and firm performance relationship: A study of pls-structural equation modeling (PLS-Sem). *International Journal of Organization & Business Excellence*, 2(1), 39-50.

- Peterman, N. E., & Kennedy, J. (2003). Enterprise education: Influencing students' perceptions of entrepreneurship. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 28(2), 129-144.
- Pletcher, C., & Mann, R. (2013). Innovation Levers: Keys to Business Success in a Difficult Economy. Retrieved December, 12, 2019, from <https://www.sopheon.com/innovation-levers-keys-business-success-difficult-economy/>
- Radzi, K. M., Nor, M. N. M., & Ali, S. M. (2017). The impact of internal factors on small business success: A case of small enterprises under the FELDA scheme. *Asian Academy of Management Journal*, 22(1), 27.
- Schumpeter, J. A. (1934). Change and the entrepreneur. *Essays of JA Schumpeter*, 4(23), 45-91.
- Straub, J. T. & Attner, R. F. (1994). *Introduction to Business* (5th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.
- Van de Vrande, V., De Jong, J. P., Vanhaverbeke, W., & De Rochemont, M. (2009). Open innovation in SMEs: Trends, motives and management challenges. *Technovation*, 29(6-7), 423-437.